

Josef Cibulák

Josef Cibulák se narodil 18.2.1960 v Domažlicích, své rané dětství prožil – jak říká – na Šumavě, v obci Závist. Ta leží v pohoří Český les, který se někdy lidově označuje jako Šumava (Böhmerwald – německé označení pro Šumavu i pro Český les). Do pohraničních hor se Josefovi rodiče Anna a Josef přestěhovali z Rumunska z oblasti obce Bodonoš, jako jedni z mnoha potomků rumunských Čechů a Slováků.

V Závisti panovaly rodinné vazby, většina přistěhovalých rodin byla v příbuzenském vztahu. Až do svých osmi let navštěvoval místní základní školu a trávil volný čas v přírodě nebo péčí o domácí zvířata. V roce 1968 se s rodiči a sourozenci přestěhovali do obce Jevišovka na jižní Moravě. Hlavním důvodem stěhování byl nesnadný život v náročných klimatických podmínkách Českého lesa.

V Jevišovce pokračoval ve školní docházce, do nedalekého Mikulova dojížděl do místní Lidové školy umění, kde se učil hrát na akordeon.

Na střední školu si přál nastoupit na Střední odborné učiliště železniční ve Valticích. Ke studiu nebyl přijat, údajně ze zdravotních důvodů. O mnoho let později vyšlo náhodou najevo, že roli v nepřijetí hrála víra jeho tatínka a pravidelné návštěvy kostela. Nastoupil tedy ke studiu na Střední odborné učiliště elektrotechnické v Brně. Po studiích nastoupil do zaměstnání v podniku Tesla Brno na pozici provozní elektrikář, poté šel do firmy Praga Novosedly a následně pracoval mnoho let v Brněnských teplárnách.

Vojenskou službu strávil nejdříve v Prešově a poté ve Strašicích u Rokycan, dosáhl hodnosti četaře.

Víra zasáhla do jeho života ještě jednou, když dostal nabídku vstoupit do komunistické strany. Naučil se na ni reagovat tak, že se zeptal, jestli by po vstupu mohl dál pravidelně chodit do kostela. Po takové odpovědi už další nabídky nepřicházely.

Pan Cibulák si 18. 5. 1985 vzal na zámku v Líšni svoji současnou manželku Vladimíru Cibulákovou (rozenou Stixovou), společně vychovali 3 děti – Ondřeje, Markétu a Josefa. Mají celkem 6 vnoučat.

V roce 1985 se do střeženého pohraničí dostal od odchodu poprvé i s rodiči – dostali povolení navštívit nemocnou příbuznou. Od 90. let se začal společně s rodinou na Šumavu vracet pravidelně.

Do osudů rodiny zasáhlo i rozdělení Československa v roce 1993; část rodiny se ze Závisti přestěhovala na Slovensko a rodinné vazby vlivem politické situace ochladly.

Od roku 2025 je pan Cibulák v důchodu, největší radost mu dělá rodina a práce na zahrádce. Volné chvíle rád využije k poznávání turistických zajímavostí Česka a Slovenska. Pravidelně jednou za 4 roky se účastní setkání rodáků ze Závisti, schází se jich zde i s rodinami na čtyřicet.

Životním krédem pana Cibuláka je tolerance, láska k přírodě a zejména k rodině.